

Христос повертається і відкриває свою правду

Повний лист 3/аудіо іспанською мовою.

Оскільки ці карти вводять вас у духовний і ментальний вимір, який виходить за межі людської діяльності та справ, вони будуть краще засвоєні, якщо їм передуватиме час тиші та відпочинку.

Заспокойте розум, якщо можливо, увійшовши в стан внутрішньої тиші думки. Тільки таким чином, перебуваючи в цьому повністю сприйнятливому стані, ці карти проникнуть у вашу людську думку своєю реальністю. Моя безмежна небесна любов змушує мене повертатися знову і знову, щоб написати Людству з наміром, щоб ви нарешті були готові отримати це. Ви будете володіти знаннями, які дозволять вам вийти за межі своєї людськості та злитися зі свідомістю Батька, яка є справжньою люблячою свідомістю, в якій реалізуються всі щедрі та дорогоцінні речі. Як я вже говорив раніше і хочу повторити, вся моя місія на Землі була зумовлена любов'ю і була спрямована виключно на навчання істини існування, оскільки без цього знання немає надії на порятунок від важкої праці, яку доводиться витримувати Людству.

Я знаю, що ця заява принесе великий жаль щирим і відданим послідовникам християнської релігії та тим, хто повністю зосередив свою віру на особі Ісуса, але я кажу вам правду, щоб вдалося позбутися від людства, яке утримує вас від повного усвідомлення універсальної істини та розуміння істинної природи людського духовного стану, який я назвав Царством Божим, ви повинні відвернутися від старих догм про спасіння

«кров'ю ягняти» , Трійцю та інші вірування і прийти з розумом, абсолютно відкритим і сприйнятливим до Істини існування. Інший порятунок неможливий. Бог не може врятувати вас, оскільки, не знаючи фактів існування, людина продовжуватиме робити ті самі земні помилки до кінця часів і таким чином створювати власні хвороби та нещастя, більше того, якою б не була віра людини щодо порятунку від гріхів. , це людська помилка, оскільки закон причини та наслідку неважливий і є невід'ємною та внутрішньою природною характеристикою існування. Ви не можете відокремити наслідки від причини, ви не можете стерти причину і все ще мати наслідки. На кожному рівні буття це істина. Тепер ви можете бути достатньо просунутими у своєму мисленні, щоб отримати наступну фундаментальну істину щодо вашого земного існування. Закон причини і наслідку, сівби та жнив є видимим наслідком того, що ви називаєте електромагнетизмом, і ніхто, хто знає науку, не очікує, що Бог залишить осторонь закони електромагнетизму, якими є активність, приєднання, відторгнення. Активність, приєднання, неприйняття, рух, тяжіння і відштовхування є фундаментальними імпульсами існування і самої людської свідомості. У світлі духовної істини Христа доктрини втрачають своє значення і швидко позбавляються просвітленого розуму, який породив ваші видимі форми життя і є єдиними інструментами чи інструментами Творіння. Вони відповідають за формування субстанції або матерії, а також за розвиток індивідуалізованих форм і, нарешті, за саму особистість у всіх живих істотах.

Оскільки ці Закони є фундаментальними для вашого індивідуалізованого існування, неможливо залишити їх осторонь, тому ви не можете ігнорувати проблеми, властиві вашому індивідуалізованому існуванню, і вірити, що Бог вас врятує. Їхня єдина надія на остаточний порятунок від колеса людського досвіду полягає в тому, щоб розпізнати і визнати їх, а потім працювати хвилину за хвилиною, щоб вийти за їх межі і врешті-решт злитися і стати одним у чистоті розуму, серця і дії зі свідомістю Вселенської Любові. Батько, який виконує роботу з любов'ю. У той же час, коли ви зростатимете в пізнанні істинної природи Батька всередині та поза вами та навколо вас, ви матимете постійну віру, до якої ви можете звертатися за будь-яких обставин, щоб черпати натхнення, силу та піднесення безпосередньо від Отця, який у вас і навколо вас.

Ви дізнаєтеся, що насправді Батько підтримує вас і веде до Царства Свідомості Любові до Батька. Ви абсолютно ясно побачите, що хоча Батько є універсальним, Він також індивідуальний для вас. Він знає вас, він в курсі ваших думок і ваших проблем. У свідомості Батька-Любові ідеальні рішення чекають на вас, щоб ви їх визнали. Коли ви впізнаєте їх, ви звільнитесь від болю. Коли вас двоє і ви готові слухати. Поки ви не бажаєте слухати, ви ніколи не отримаєте повною мірою свідомість Батька-Любові. Я розповім вам притчу: «Уявіть собі дитину, яка кричить і б'ється ногами, тому що вона весь час хоче морозива. Поки він шумить, його батько терпляче чекає біля дверей його кімнати, щоб показати йому, що він приніс йому морозиво та фрукти». Вам може здатися, що ця притча неймовірна, однак це правда. Матері пам'ятають часи, коли їхні діти були розбиті серцем через щось, відмовляючись слухати те, що мати так хоче їм сказати, але мати чекає рішення, щойно вони заспокояться і витруть сльози.

Я бачу важку працю людей, їхній плач і сльози, і моє співчуття безмежне. Вас чують. Але в контексті вашої поточної свідомості я мало що можу зробити. Я не можу проникнути в пута й ланцюги ваших років неосвіченого мислення й дій. Я бачу біль, заподіяний у церквах, на святкуваннях і кафедрах неосвіченими проповідями. Я бачу, як країни та їхнє населення так сильно намагаються вирішити труднощі, які виникають через традиційні цінності, культуру та релігійні вірування. Я бачу обмеження у вашому повсякденному житті. Відсутність задоволення своїх потреб і цілей, а також страждання, які випливають із будь-яких стосунків. Колективна свідомість, що виходить із світу, — це мізми страхів, образ, гніву та емоційної турбулентності, пристрасних бажань, помсти та виснаження, переплетених із співчуттям і рішучістю підняти свідомість світу. Відданість прагненню безумовної любові від тих, хто отримав натхнення та певний ступінь просвітлення. Я підходжу до людей, які телефонують мені, і працюю з ними, щоб полегшити їхні страждання, але їхні ментальні схеми та переконання настільки сильно закарбувалися в їхніх мізках, що моя правда не може дійти до них, щоб принести їм нові знання. Багато людей чули, хоч коротко і недосконало, але їм не вистачило сміливості прийняти нові ідеї та говорити чітко. Крім того, це не ідеальний час, щоб долати бар'єри людської свідомості, щоб навчати вас, але зараз саме час.

Ви увійшли в новий розподіл вібраційних частот, який дозволить вам легше піднятися з матеріальності попередньої ери. Це твердження може здатися дивним, але є резервуар знань про енергію, який ви ще не почали розуміти. На даний момент немає земного розуму, здатного це зрозуміти, ви можете лише уявити спектр енергії, що не є правдою. Тому вам допоможе, якщо ви зможете прийняти мої твердження, приймаючи їх із заплученими очима, тому що вони є Істиною. Ви входите в нові частоти вібрації, специфічні для людської свідомості, що дозволить вам рухатися вперед у духовно-ментальному розвитку, який я описав у листі 1.

Оскільки я розійшовся, я мушу повторити: «Від Основних Законів існування неможливо втекти. Той, що стосується вашого мислення та почуттів, сіяння та жнив, так само як ви не можете уникнути законів електромагнетизму у вашому матеріальному світі, оскільки електромагнетизм є імпульсом, який створює закон сіяння та жнив так само, як електромагнетизм створює форму всередині фундаментальне поле енергетичних частинок», і тому неможливо продовжувати вірити в християнську догму і також намагатися слідувати цим буквам, тому що догма про спасіння через мою смерть на Хресті, Трійцю, фізичне воскресіння смерті та використання пахощів і встановлених форм молитви є помилковими, а факти, які зараз представлені вам у цих листах, є Правдою. Догма і сакраментальні атрибути — це те, що можна було б назвати приводами для завоювання вашої уваги та лояльності, але вони затьмарюють Істину моїх вчень, тому ці листи довелося написати. Єдиний спосіб, яким я міг досягти світу в цей момент, коли він у рівновазі, щоб увійти в новий божественний розумовий/емоційний дизайн, полягав у використанні сприйнятливого, слухняного та депрограмованого розуму, щоб отримати інструкції та виконати ручну роботу за допомогою я Ці карти пропонують єдиний спосіб, за допомогою якого люди знайдуть шлях до духовного виміру, в якому всі людські помилки зникають і залишається лише Любов. Все інше, що можна сказати, є чистою раціоналізацією та людським розумом, і це неправда.

Люди шукають нові способи вирішення старих проблем, особливо в Америці, але поки вони не зрозуміють справжню природу Життя, его і закони існування, вони тільки посилять потяг его, і їхній біль триватиме. Пам'ятайте, поки я записую на наступних сторінках просту Істину, яку я сказав два тисячоліття тому. Ця Істина залишається постійною і твердою, тому можливо лише поглибити своє розуміння Істини, а не змінити її. Коли ви прочитали перші два листи, ви зрозуміли, що все, про що говорив народ Палестини, було прямим наслідком сприйняття реальності існування в пустелі. «Щоб нічого не було твердим». Я пам'ятаю, що в моєму трансцендентному стані, дивлячись на скелі, пісок, гори та воду внизу в Мертвому морі, все здавалося «мерехтінням цятки» (мерехтіння): скелі, пісок, гори та вода відрізнялися один від одного просто різницею в інтенсивності «мерехтіння» (сцинтиляції) спеклів і видимою щільністю спеклів у спалаху. Немає іншого способу описати те, що я бачив, коли був на Землі, щоб передати факти, що стосуються справжньої субстанції матерії, тканини та, здавалося б, міцної конструкції світу. У сучасній мові «мерехтіння» спеклів, ймовірно, назвали б вібрацією частинок. Можливо, ці два терміни можна об'єднати й описати найфундаментальнішу видиму реальність, як спалах частинок. Це передає відчуття світлового розжарювання, в якому частинки будуть вібрувати.

Сказавши все вищесказане як вступ до звіту про мою діяльність у Палестині, дозвольте мені перенести вас в інший день 2000 років тому, коли світило сонце і небо було чистим світло-блакитним, і я почав підніматися на пагорби з мої учні намагалися відійти, щоб відпочити, помедитувати та помолитися, але цього не сталося. Ми думали про втечу, але, незважаючи на те, що ми розповіли людям про наші наміри, спочатку кілька пішли за нами, а потім сказали іншим, що ми йдемо в гори. Незважаючи на те, що ми благали їх повернутися до своїх домівок, нечисленна частина згодом перетворилася на велике зібрання людей, які йшли за нами на деякій відстані. Вони наполягли, щоб я з ними поговорив. Ви можете дивуватися, чому вони так охоче мене слухали. Інтуїцією вони знали, що він говорив їм слова життя. Я завжди показував їм діяльність Отця навколо них, і це дало їм надію та допомогло їм побачити світ новим баченням. Я розповів їм про любов, і вони відчували втіху.

Через це я міг сказати їм, знаючи, що вони мене зрозуміють і погодяться зі мною: «Прийдіть до мене, струджені та обтяжені, і я вас заспокою». «Моє ярмо стерпне, а мій тягар легкий». Вони знали, що коли він говорив ці слова, як він часто робив, він порівнював правила та закони єврейських лідерів з Істиною, яку він представляв людям. Отже, коли люди благали мене навчити їх: «Що я міг робити, як не сидіти на камені над ними й навчати?» Я був сповнений рішучості, що, приїхавши так далеко, щоб почути мене, вони щось почують, запам'ятають і будуть говорити про це все життя. Він знав, що незважаючи на все, що Він говорив їм про Батька і Його любов, вони все ще боялися, що Бог відкине їх. Хоча він намагався допомогти їм зрозуміти, що Батько, про якого він говорив, не був особистим богом, якому вони поклонялися. Він добре знав, що вони розгублені. Хоча я знову і знову казав їм, що Батько всередині них, вони все ще хвилювалися, що можуть отримати покарання згори за те, що повірили моїм словам. «Чого я маю їх навчити цього дня?» Я запитав Отця.

Тоді я помітив кіз і овець, які паслися на пагорбі під пильною опікою свого пастуха, і звістка про цей день увійшла в мій розум.

Я встав і крикнув так, щоб мій голос було чути позаду натовпу: «Погляньте на цих овець і кіз, які пасуться на пагорбах. Вівці в одному місці, а кози в іншому. Розгляньте овець. Вони терплячі і миролюбні один з одним. Навіть коли вони затиснуті в куточок пера. Вони тихо пасуться, ніколи не претендують на землю, яка не є їхньою, залишаючи траву короткою, але не пошкодженою, дозволяючи траві відновитися після переходу через неї. Що важливіше, це те, що вони слухаються голосу пастуха, тому він піклується про і відведи їх на найкращі пасовиська, і спати з ними вночі, щоб їм не загрожували й не нападали собаки чи злодії!» «Подивіться на кіз, як вони лазять і стрибають через скелі, потрапляють у складні чи небезпечні місця. Вони зривають ожину та листя з дерев. Якби не їхня корисність для людини, для них не було б іншого місця, окрім як бути прив'язаними цілий день або вигнанням у пустелю. Я дивлюся на вас там унизу і знаю, що серед вас багато овець і що серед вас також багато кіз!

Було кілька сердитих шепотів, але загалом люди казали один одному: «Ти є, ти ні», жартуючи та ніжно дражнили один одного, показуючи на кіз, сміючись і киваючи. Було приємно бачити, як вони сміються, тому я продовжив: «Ви знаєте овець за їхніми домівками, за тим, як вони ставляться до своїх сусідів і як їх бачить уся громада. Так відомі також кози. У них може бути багато друзів!» З натовпу почувся гучний галас. Після цього не було особливого сміху. «Пастух слідує за козами, щоб доглядати за ними, інакше вони повинні подбати про себе і повернутися додому самі вночі, щоб їх подоїли». Знову натовп сміявся і відповідав по-різному, деякі дуже смішні та розумні. «І так відбувається з тими, хто є вівцями, і тими, хто є козлами, ті, хто є вівцями, отримують захист Батька, а ті, хто є козлами, ні, тому що вони щодня вперто слідують своїм бажанням і, можливо, залишають за собою слід руйнування. позаду». Скажи мені, чи може батько захистити того, хто є цапом?

Натовп мовчав, але уважно слухав. «Тоді ви скажете, що Батько злий на кіз і не хоче їх захищати, чи ви скоріше скажете, що так само, як пастух піклується про своїх овець і піклувався б про кіз, якби вони йому дозволили, Батько однаково любить овець і кіз, але не може однаково захистити їх через природну поведінку кіз!» «Також враховуйте особливості годування овець і кіз. Вівці задовольняються тим, що харчуються лише травою, для чого їхній шлунок ідеально розрахований, але кози їдять усе, що знайдуть, зовсім не поважаючи своєї конституції. Так буває з людьми, які не шанують їжу свого розуму. Оскільки кози не мають фіксованої мети чи чіткої мети, вони не розуміють, коли розумова їжа є шкідливою, чи ведуть їх туди, куди вони не повинні потрапляти у повсякденному житті, чи спрямовують їх до шкідливого міфу чи небезпечної помилки. Вони ходять без мети, збираючи розумовий еквівалент соусів, взуття, старих шматків тканини, листя будяків або бур'янів, тому що їм бракує здорового глузду.

Один чоловік крикнув мені: «Учителю, а якщо людина вівця, помиляється і опиниться в безладі, чи Батько покине її?» Я відповів запитанням: «Що робить пастух, якщо одна з його овець впаде в яму чи зі скелі, або якщо вона потрапить у якийсь соус?» «Я скажу тобі», «Пастух залишає отару і швидко йде на пошуки загубленої вівці, і не покине її, поки не приведе її

назад, так буває з Батьком» «Навіть вівця не може уникнути роблячи помилки в деякій мірі» або інше, але будьте впевнені, що Батько негайно відгукнеться на його прохання і врятує його, і якщо коза почне поводитися як вівця і прислухається до голосу пастуха, то вона також буде під контролем захист пастуха, і про нього піклуватимуться так само, як про вівцю. Так тобі і Царство Небесне, Царство Боже».

Почулося кілька голосів, які просили мене розповісти їм значення Царства Божого: «Те, що я вам кажу, не схоже на те, що ви чули від будь-якого пророка будь-коли. Не намагайтеся зрозуміти те, що я вам кажу, думаючи про те, що ви почули від своїх Вчителів. Вони можуть лише повторювати те, що є зі Святого Письма, і не мають особистого знання про Царство Боже чи Небесне. Бог не живе ніде, але всюди, як і небо, і повітря над тобою». «Святе Слово говорило Правду, коли говорило: «В Бозі ти живеш, ти рухаєшся і ти існуєш». «Оскільки Царство Боже вгорі, навколо і всередині вас, то ви можете увійти в Царство Боже». Люди нетерпляче кричали: Та що це? «Це стан розуму і серця, яким повністю володіє Бог Отець. Коли ви перебуваєте в такому стані, Батько є головою тіла і керує всім, що ви робите, і всім вашим життям».

Деякі люди бурчали: «Як це? Чи можливо бути настільки порожнім від егоїзму, егоїстичних бажань, ворожнечі, гніву, ревнощів, жадібності та образи, що тільки Бог залишається контролювати ваше життя? «розум і серце?» «І що відбувається потім?» — запитала одна жінка, «Тоді ви входите в стан буття, яким керує Бог, який абсолютно прекрасний і славетний. Це кохання; Це щедрість; Турбота про інших полягає в тому, як ви піклуєтеся про себе; Це не засудження, тому що ви приймаєте інших такими, якими вони є, знаючи, що вони також діти Бога і що вони однаково під опікою Бога. Це щастя без міри, яке неможливо описати. Це відчуття радості від краси світу. Це життя без обмежень і збільшення енергії; Це здоров'я і задоволення кожної твоєї потреби, ще до такої потреби»..

«Чому рабини не говорять нам про це, сказали кілька людей, які скаржилися?» «Тому що тільки я бачив Отця. Тільки я знаю, як був створений світ і закони існування, і оскільки я знаю все це, просто приходьте до мене і запитайте мене, і я відкрию вам усе, що мені дано. Істинно кажу вам: якщо ви повірите і зрозумієте, що ви намагаєтеся щодня втілювати моє слово в життя, ви будете врятовані від скорботи, яку терпить людство. Ви страждаєте, тому що не розумієте, як ви були створені, ані справжньої мети, для якої ви народилися. Ви народжені, щоб бути дітьми та спадкоємцями Батька, але ви відвертаєтеся від усієї Слави Царства і намагаєтеся знайти задоволення в земних речах. Поки ви це будете робити, ви ніколи не знайдете Царства Божого. «Ви не ввійдете в Царство Небесне». «Як ми ввійдемо в Царство? Я вже сказав вам. Ви увійдете в Царство Небесне, коли покаєтесь у всьому, що ви є у своєму серці та розумі. Коли ви несете своє зло до Отця і просите прощення і сили очиститися від ваших злих думок, слів і вчинків і, нарешті, позбутися їх. Тоді ви можете бути впевнені, що ось-ось знайдете Царство Небесне.

Коли ви досягнете цього, ви побачите, що ваше ставлення до інших змінилося, оскільки Батько виконує свою роботу любові всередині вас. Ви будете вільні від ланцюгів і пут злих бажань і вчинків, які раніше зв'язували вас і робили вас полоненими світу. Більше того, ви зрозумієте, що Батько задовольняє всі ваші потреби». Жінка вигукнула: «У мене зараз є потреба,

Учителю. Я голодний". Люди засміялися, але потім кілька голосів приєдналися до його слів: «Ми з вами вже багато годин. Ти змусив нас ходити й ходити, перш ніж погодився навчати нас. Ми показали тобі, що ми добрі вівці» «Чи не допоможеш нам вгамувати голод?»

Я зрозумів, що вони говорять правду, і відчув глибоке співчуття до них. Вони пішли за мною не лише заради зцілення, але й тому, що прагнули пізнати істину, яку мені дав Батько. Він сказав їм, що Батько задовольняє всі їхні потреби. Це була б можливість показати їм силу віри та силу, якою є Бог. Я хотів би показати їм, що немає нічого неможливого, якщо ви дійсно вірите, як я вірив і сприймав. Я підкликав своїх учнів ближче і попросив їх перевірити, чи є хтось із їжею. Вони знайшли хлопчика з хлібом і рибою і принесли їх до мене. Я тихо відійшов від натовпу, споглядаючи на хліб і рибу, знаючи, що вони не що інше, як Бог-Сила-Розум, субстанція всієї матерії, яка стала видимою. Я знав, що Бог-Сила-Розум був безмежним і потужно активним у Моїй свідомості. Він знав, що природа Батька полягає в задоволенні потреб.

Коли я благословив їжу, я відчув, як Сила тече через мій розум, тіло та руки, і я знав, що голод людей буде вгамований. Я не знав як, я просто знав, що так воно і буде. Потім я поніс кошики з їжею і сказав учням роздати її. Відчуваючи абсолютну впевненість, що кожен матиме стільки їжі, скільки йому потрібно. Коли їжу розламували й передавали, вона множилася, поки весь натовп не був нагодований і задоволений. Було кілька кошиків із залишками, і таким чином я продемонстрував, що через вібрацію «порошинок», які наука називає частинками, як наслідок образів/руху, потужно спрямованих, дисциплінованих, зосереджених енергією Розуму/Свідомості, крім того, Єдиними обмеженнями люблячої роботи Батька в світі є межі, які фіксують розум людини в цій роботі, перебуваючи в досконалій гармонії та об'єднавшись із Всесвітньою Свідомістю Батька. Хоча серед людей і моїх учнів було здивування, коли люди отримували їжу таким чином, ніхто з них не розумів, як це відбувається. Вони могли тільки зробити висновок: «Це було найбільше диво, яке вони коли-небудь бачили!» . Він також підтвердив їм їхню віру в те, що я Син Божий.

Іншого разу я сидів під деревом на околиці Бетести в оточенні людей, які принесли їх на зцілення. Як завжди, вони були вражені, побачивши повернення життя та здоров'я цим людям. І вони запитували себе : «Як можна було робити такі чудеса?» Знову спробуйте дати їм зрозуміти силу віри. В Євангеліях сказано, що я сказав: «Якби людина мала віру з гірчичне зерно, вона могла б гори пересунути». Це твердження є неправильним тлумаченням того, що я справді сказав, і показує, як мало мої учні та євангелісти розуміли мої вчення, коли ми були на Землі. Якби хтось мав віру розміром із гірчичне зерно, що б це означало? Як можна виміряти віру таким чином? Що таке віра?: Це сила повного переконання в розумі, що володіє розумом і не може бути піддана розміру. Віра, яка виникає з потреби вірити у щось, оскільки така віра певним чином служитиме вашим цілям, може бути сильною та сильною, але її ніколи не можна оцінити за поняттям розміру.

Віра ще сильніша. Віра - це плід знання чогось через чутки та логіку, тому що ви чули та переконалися, що те, що ви чули або читали, правда, ви розвиваєте глибоку віру в те, що ви чули. Ви вірите, що це правда. Ви

вірите в цілковитий і повний спосіб, який не піддається будь-яким протиріччям. Я постійно казав людям: «Вірте, отримаєте і отримаєте». Однак тоді я знав, що колись людям буде майже неможливо мати віру, щоб творити чудеса, оскільки якби я будь-яким чином пояснював їм Істину, їм все одно не вистачало б глибоких знань, які я отримав у пустелі. , але тепер, коли я певною мірою розповідаю, історія мого перебування на Землі, в Палестині, полягає в тому, щоб ти, мій читачу, почав сприймати і розуміти знання, які мені дали під час мого Просвітлення.

Моя мета - дати вам знання. Знати щось з чуток - це те, що ви чуєте від когось, але ви не можете насправді довести, що це правда. Знання - це коли вам щось говорять або коли ви щось читаете, і оскільки те, що ви почули або прочитали зараз, логічно й реалістично узгоджується з усіма речами знання, які вже пов'язані у вашому розумі, і ви можете зрозуміти й вірити цьому реалістично й логічно. Нова інформація стає знанням.

Ви знаєте, що те, що ви зараз знаєте, правда. У вас є почуття переконаності. Досі деякі з вас вірили в Ісуса Христа, але ви були як примхливі діти. Ваша віра була частково сліпою і нетерпимою, але пронизаною багатьма сумнівами. Тому те, що вам потрібно було зробити, залежало б від Ісуса, щоб виконати роботу. Але насправді багато з того, що ви вірите, що ви отримали від Ісуса, це ваша власна віра в Ісуса, яка стала видимою у формі речей, про які вимагали. Хоча ця наївна віра дуже важлива для вашого благополуччя, ви, хто здатний просуватися духовним шляхом до досконалості, тепер повинні досягти глибшого рівня справжнього знання про зв'язок між розумом і матерією. Без цієї основи люди продовжуватимуть заплутуватися в релігійних міфах і залишатимуться у в'язниці нещастя людського стану.

Коли я був на Землі, я говорив людям Правду, але її постійно неправильно тлумачили. Те, що я насправді сказав щодо віри, було ось що: «Погляньте на це велике дерево. Він виріс із найменшого насіння, яке тільки можна собі уявити, подивіться на гілки та їхню пишність величезного стовбура. Весь цей величезний ріст виник із маленького насіння. «Як це сталося?» «Звідки вся деревина дерева та листя, що його прикрашає?» «Хіба це не таке ж чудо, як чудеса, які Я творив для вас день у день?» зростання цього дерева є роботою Отця, так само як і зцілення, що відбувається у хворих людей? «Я вас питаю: «що таке насіння? Ви можете сказати мені?» «Ні, ви не можете, але я скажу вам: «Це крихітна сутність знання свідомості. Це знання свідомості про те, чим воно стане. Це фрагмент свідомості, взятий із божественної творчої свідомості. Це фрагмент сили розуму від сили Розуму Батька, який, будучи посаджений на Землі та политий дощем, почне одягатися у видиму матерію, про яку він знає глибоко всередині свого ества. всередині. Це знання істинне, міцне, міцне і постійне. Це самопізнання, втілене в насінні, є переконанням сумління. Усі форми життя виникають із цього єдиного самопізнання, переконання свідомості. Це переконання сумління є те, що відокремлює неживу землю і скелі від усього, що живе і росте на поверхні землі».

«Там, де немає переконання сумління чи знання ідентичності, немає зростання. Свідомість у землі та скелях залишається свідомістю в прихованій формі, тож якби ви могли вірити в те, про що просите, так само сильно, як гірчичне зерно знає свою власну ідентичність, ви могли б робити все, що завгодно, і якби ви могли нести в розумі насіння, досконалий план

ваших найсердечніших цілей і знаючи поза всяким сумнівом, що воно може вирости й досягти повного виконання, ви могли побачити, як це чудове насіння оживе власним життям, яке незабаром проявиться у вашому житті, і ви зможете, з повним безпека зрушує гори вашого життя, гори, які перетинають ваш шлях і заважають вам досягти всього, чого ви хочете. Гори, які ви самі створили у хвилини безрозсудності та поганих думок».

«Якби ви тільки розуміли Творіння та існування, ви могли б жити повною свободою, безмежними подвигами та надзвичайною радістю. Шукайте розуміння, і потроху ви побачите, що розуміння буде знайдено. Постукайте у двері Всесвіту, які дають доступ до Бога, Вселенської Свідомості Отця, і нарешті двері відкриються перед вами, і ви знайдете вхід до таємниць Світу. Просто вір, і ти отримаєш». Він також нагадував їм про це завжди: «Лише ті з чистим розумом і серцем будуть робити ці могутні речі. Нечестиві можуть певний час процвітати, як це робили царі, грабіжницькі армії та інші, накопичуючи беззаконня у своєму розумі. Якийсь час їм дозволили виконувати свою роботу, бо деяке добро походить від зла, але зрештою вони зазнають невдачі, і решта світу буде ляяти їхні імена. Тому ті з вас, хто хоче бути успішним, перевірте свої мотиви. Бажання, які виникають просто через егоїстичне бажання багатства чи комфорту, зрештою закінчуються розчаруванням, хворобою та смертю». «І Я кажу вам, хто читає ці слова: нехай ніхто не сміє заперечувати Істину, яку Я говорю, доки вони також не підуть шляхом самозречення, яким Я ходив на Землі, і не досягнуть такого ж єдності з Отцем і висотами знань і незаперечного розуміння, якими я володію!» «Коли ви досягнете всього цього, у вас більше не буде бажання заперечувати Істину, яку я кажу вам, але ви не зможете стримати себе і приєднатися до мене в навчанні вашого ближнього. А доти будь спокійний і нехай ніхто не дізнається про твоє невігластво». «Як часто в усьому світі люди з радістю сприймають мої вчення, оскільки вони є найвищою моральністю та як найдосконаліше сформульовані принципи доброї поведінки в повсякденному житті?» Однак вони швидко додають, що історії про дива слід не брати до уваги, оскільки такі відхилення від природних законів неможливі. Таке мислення створює перешкоди для майбутнього прогресу духовного наукового розвитку, на який здатний людський розум. Насправді я прийшов на Землю не для того, щоб представити нову релігію або вищий моральний кодекс, ніж той, який дав Мойсей у Десяти Заповідях.

Моєю метою було принести нове сприйняття Бога як Творця та розуміння самого існування. З цього знання виник би новий спосіб життя. Правильне ставлення до Моєї місії на Землі в цьому третьому тисячолітті полягає в тому, щоб визнати, що чудеса, які Я творю, перевищують можливості середньої людини в цей час. Однак такі чудеса слугували прикладом того, чого можна досягти в майбутньому, коли уми людей будуть повністю пройняті істинним знанням про існування, а також, через віру, медитацію та молитву, повністю налаштовані та просякнуті Вселенським Життям /Любовна свідомість. Це була справжня правда, що я йшов по воді, коли мої учні вирушили, щоб переплисти озеро. Якщо ви прочитали біблійну розповідь про цей випадок, то зрозумієте, що мої учні залишили мене позаду. Я прагнув можливості відійти від усіх людських контактів, відійти на пагорби, знову поринути в глибоку медитацію, дозволяючи своїй свідомості злитися з універсальним виміром Свідомості Бога. Поки я перебував у

цьому духовному стані, який виходить за рамки людської свідомості, всі фізичні знання зникли, і я був піднятий в екстазі в рамках Універсального Потоку і знав, що Універсальне Життя — це все. Життя було реальністю мого буття, а все інше було мінливим, мінущими проявами всесвітнього життя, які ставали видимими.

Я знав, я відчував, що я був самим Життям і що, увійшовши до Свідомості Життя за межами земної свідомості, закони, які керували моєю фізичною істотою, були перевершені та більше не поширювалися на плоть і кров мого людського тіла. Я прагнув перейти в цей новий трансцендентний стан і побачив, як випливаю з печери. Я побачив своїх учнів біля озера і знав, що вони в небезпеці. Без особливих зусиль я поплив униз з пагорба до берега, і коли я знову почав звертатися до своїх звичайних людських справ, у цьому випадку до моїх учнів, я виявив, що ступаю по воді. Однак я все ще перебував у тому стані, в якому я повністю усвідомив, що я Сам був індивідуалізованим Життям, і тому моє тіло було окупане силою Життя, яка продовжувала освітлювати та трансформувати атомарну структуру мого фізичного стану. Ви повинні розуміти, що слухання та міркування про стан людської свідомості та Вознесіння в трансцендентному розумінні Вселенського Життя, коли особиста свідомість там відділена від тілесного стану та повністю злита з Вселенською Свідомістю Батька, належать до двох. розміри повністю відрізняються від буття.

Людська свідомість може отримувати натхнення від Універсальної Свідомості Батька, але отримане натхнення переплітається з людським станом і часто неправильно тлумачиться відповідно до запасу знань, які вже контролюють мозок і, отже, розумові процеси *per se*. На жаль, натхнення, яке ви отримуєте, забруднене та спотворене поточними переконаннями. Оскільки трансцендентний перцептивний стан і розуміння виникають, виходять із фізичного стану, вони більше не контролюють мозок, вони більше не впливають на трансцендентний перцептивний стан, який є самою Істиною, він більше не контролюється або не впливає на людську віру. стан того, що насправді стоїть за видимим проявом та існуванням, а не перебування в людському вимірі того, чим існування вважається. Саме в стані трансцендентної свідомості чудеса є не що інше, як нормальна робота універсального закону.

Перш ніж продовжити цю розповідь про Моє Життя на Землі, я хочу ще раз підкреслити, що все у Всесвіті є станом особливої, індивідуалізованої свідомості, яка стає видимою. Мені довелося спуститися з мого нинішнього стану свідомості Вселенської Любові, щоб знову відчути Моє життя на Землі, яке залишається незгладимим відбитком в енергії свідомості самого Світу, яка сягає моменту його Створення.

Ви повинні зрозуміти, що коли я залишив своє тіло в Палестині, я залишив усе, що належало до того життя. Я виконав Свою місію, тому, коли я помер на хресті, я був звільнений, я був піднесений у славетному Світлі, щоб брати участь у Світлі, щоб бути Світлом і радіти Світлу, яке є Всесвітньою Любов'ю, Життям, Красою, Гармонією, Блаженство і екстаз. Перехід між різними рівнями свідомості не є легкою чи приємною темою, це лише тому, що Моя місія на Землі не була завершена, коли Я помер у Палестині, тож тепер Я повертаюся, щоб допомогти вам підготуватися до Нового Віку, нового етапу індивідуалізованого існування на Землі. Ви можете зрозуміти, що я маю на увазі під дискомфортом від цієї події, якщо згадаєте якийсь

глибокий смуток, який стався у вашому житті, і побачите, що реагуєте майже з таким же ступенем напруги та емоційного стресу, як і тоді, коли ця подія сталася з вами.

Роздуми про минулі страждання чи горе змусять вас захотіти плакати. Ви відчуєте повернення початкової депресії та муки, переживаючи їх у своїй уяві. Можливо, ви захочете відійти від людей, тому що ваша свідомість вже опустилася з вашого попереднього стану щасливої рівноваги та спокою, щоб знову відчути вібрації та форми нижчої свідомості, які ви створили в початковий момент ваших страждань.

Зміна настрою вказує на зміну енергії вашої свідомості. Підвищення вібрацій свідомості дасть вам розумове, емоційне та фізичне піднесення, що зробить вас щасливими. Падіння енергії вашої свідомості пригнічить функціонування всієї вашої системи, і ви відчуєте початок депресії або принаймні спад попереднього оптимізму, яким ви насолоджувалися. Я поясню вам факт існування, весь ваш Всесвіт демонструє різні частоти вібрації енергетичних частинок свідомості. У міру того, як частоти переміщуються вгору або вниз від одного рівня до іншого, а також фізичні та видимі структури виявляють різні енергетичні рівні, і відбувається зміна ментальних та емоційних моделей і зовнішнього вигляду. Коли я спускаюся зі свого стану свідомості, щоб знову увійти в умови мого часу на Землі, мене зворушує лише моя Любов до Людства. Протягом 2000 років християни знову переживали травму мого розп'яття. Деякі люди навіть зазнали стигматизації, яка є не чим іншим, як хворобливо-емоційною істеричною реакцією на те, що, на їхню думку, сталося зі мною. Люди схвильовані до божевілля, коли уявляють муку моїх страждань перед смертю. Їхня емоційна вдячність за те, що я пережив, змушує їх перебувати у стані фізичного страждання. Це написано у Страсну п'ятницю, і я прийшов спеціально для того, щоб поговорити з вами про моє розп'яття і сказати вам, що ви повинні припинити всі драми щодо пам'яті цього дня. Я помер, і це було чудове звільнення для Мене. Людям настав час прокинутися від довгого-довгого сну та зрозуміти існування таким, яким воно є насправді, і правда, що у Страсну п'ятницю рік за роком протягом століть створювався стан травматичної свідомості, який забруднився протягом усього життя. Світ, настільки ж далекий від духовного виміру Вселенської Творчої Свідомості, як пекло від Неба.

Універсальний, як далеко пекло від раю.

Тепер, коли Я вирішив знову пережити Своє життя на Землі в особі Ісуса через розум того, хто отримує Мої слова, щоб допомогти Світу перейти на нову фазу духовного/ментального розвитку, я прошу тих, хто може отримати моє словами, нехай вони припинять цю практику пам'яті про мою смерть і фізичного самозречення під час Великого посту, щоб відзначити мої 40 днів у пустелі. Як ви повинні зрозуміти з цієї розповіді, мій час у пустелі був часом великої радості та благословення духу. Безпосередньо перед моєю смертю відбулося багато подій великого духовного значення, які є чудовими прикладами великих космічних законів, що діють у вашому вимірі існування. Зараз я даю вам короткий звіт про ці важливі події, оскільки моя мета — повністю просвітити ваш розум і дати вам знання, що перевершують будь-які знання, отримані будь-яким іншим у вашому Всесвіті.

Коли я почав готувати своїх учнів до наближення моєї смерті, переді мною стояло жахливо важке завдання. Вони ледь стримували шок і подив. Думка про те, що мене збираються розіп'яти, як звичайного злочинця, була огидна, невимовна, і вони теж не хотіли випускати мене з очей. Я закликав їх піти за мною і залишити своє життя, яке було досить благополучним. Вони залишили свої сім'ї та домівки, щоб відновити своє життя навколо Мене та Моєї Роботи. Вони пишалися моїм туром містами. Вони були готові спілкуватися зі мною і були відомі як мої учні, незважаючи на неприйняття і різку критику релігійних лідерів, більше того, вони любили і поважали мене як за мій спосіб життя за моїми власними вченнями, так і за те, як він зцілював стільки людей зі співчуттям і тим, як він втішив їхнє жалюгідне життя, вони справді вірили, що він був Сином Божим. Як Син Божий міг опинитися на хресті?» — запитували вони себе. З кожним запитанням страх зростав. Це було немислимо. Вони відчували, що перед ними відкривається величезна порожнеча. Порожнеча в їхніх життях і величезний кратер на Землі, де вони стояли, і величезний простір нестабільності та безцільності в них самих. Вони не наважувалися думати про моє майбутнє розп'яття, про яке я їм розповідав. Така подія зруйнувала б усе, у що вони вірили всім серцем. Отже, мої учні рішуче і балакуче чинили опір тому, що я намагався їм сказати, і знову і знову заявляли, що такого ніколи не може статися. Твердо стоячи проти своїх негативних огорож, вони врешті-решт були змушені замовкнути свої аргументи та зовнішньо визнати, що таке можливо. Я сказав їм, що після Моєї смерті вони знову побачать Мене, і Я сподівався, що вони продовжуватимуть Роботу, яку Я розпочав.

Біль і дискусії, які я викликав у своїх учнів, також глибоко вплинули на мене. Нелегко було поїхати в Єрусалим, де на мене чекала Моя доля. Більше всього я думав, чи витримаю цей великий виклик Моєму опору. Чи зможу я вийти за межі фізичного стану, увійти в свідомість Всесвітнього Батька і залишитися там до смерті? Були моменти, коли я був глибоко наляканий судом, але я не наважувався відкрити свій страх моїм учням, тому я почав свою останню подорож до Єрусалиму з дуже змішаними почуттями. З одного боку, я втомився зцілювати, говорити і навчати людей, які слухали з відкритими ротами, не розуміючи нічого, що я намагався їм сказати. Я думав, що мої знання дозволять людям вийти зі своїх страждань і принаймні налагодити контакт з Батьком і зірнути на Царство Небесне. Не було жодних доказів такого духовного пробудження навіть серед моїх учнів. Моє розчарування та відчуття невдачі змусили мене залишити земне життя заради Славетного існування, яке, як я знав, чекає на мене після моєї смерті. Водночас я запитував себе: як я збирався протистояти болю розп'яття?. Протягом усієї Своєї місії я жив у більш-менш постійному спокійному стані розуму, часто піднесеному думками, зосередженими на люблячій свідомості Батька, Творця всього буття, знаючи, що я повинен просити лише те, про що я прошу, і це швидко проявиться. Чи зміг я зберегти незворушність, коли мене поставили перед радою і привели до мого розп'яття? Коли мене прибивали цвяхами до хреста, моєю вагою звисали з рук?.. Тому що це породжувало сумніви і страхи, нормальний рівень частот моєї свідомості був знижений. Мене опускали до частот земної свідомості. Я знову став жертвою своєї старої агресії, яка підштовхувала мене до нерозумних вчинків, про які я б ніколи не подумав

раніше, коли я перебував у своєму попередньому стані повної гармонії з люблячою свідомістю Отця.

Мої сумніви та конфлікти виявилися зовнішніми в Моєму житті, як людські емоції та імпульси, що суперечили Космічному Закону Любові. Спочатку відбувся епізод із фіговим деревом. Я був голодний і пішов до дерева, не сподіваючись знайти плід, тому що це була не пора інжиру. Побачивши, що пошуки марні, я прокляв фігове дерево. Через 24 години він зів'яв до коріння. Це був жахливий досвід. Це був перший раз, коли мої слова завдали чогось шкоди, але вони чітко продемонстрували моїм учням силу думки. Добре чи погано, але я показав їм, що чим духовніше розвинена літня людина, тим більше вплив її слів на довкілля.

Я скористався нагодою, щоб вказати Моїм учням, що я поведився без роздумів, як це робить звичайний чоловік чи жінка, які, маючи великі надії, не отримують бажаного. Зазвичай вони реагують гнівом, сльозами і навіть різкими словами, які можуть або не бути різновидом побажання поганого або прокляття людини, яка відмовила їм у бажаному бажанні. Вони вже самі побачили, що Моє прокляття зробило з фіговим деревом. Тепер ви повинні зрозуміти, що, незважаючи на те, що сильне переконання може дати вам усе, що ви можете побажати або уявити, ви також повинні постійно усвідомлювати свій власний емоційний психічний стан. Вони не повинні мати образи на інших, а повинні швидко прощати, інакше вони могли б завдати багато шкоди тим, на кого вони ображаються, що повернулося б їм у свій час, як урожай їх посіву, більше того, згідно з посієш пожнеш. Я знав, що те, що я зробив із фіговим деревом, так чи інакше неминуче повернеться до мене. Я повів своїх учнів до храму. Минуло багато років, відколи я був там, і я знав, що мій візит послужить для встановлення подій, які призведуть до мого розп'яття.

Деякі люди мене впізнали, і на їхні прохання я почав їх навчати. Зібралось більше людей, зібрались лихварі та й почали скаржитися. Їхні крики та гучні скарги порушили мій хід думок, коли я навчав. Я раптом розсердився. Були тут щирі люди, які оточували мене, бажаючи почути слова Життя, які скоро я не зможу їм сказати, і були лихварі, які жили, продаючи худобу за жертви, які не приносили людям користі. Ці люди принесли людям лише борги та нещастя. Я відчув, як кров прилила до голови, і, штовхнувши столи, перекинув їх, розкидавши гроші, і вигнав із храму запеклих людей, які думали тільки про гроші.

Потім почалася страшенна метушня з криків і криків. Деякі билися, щоб зібрати гроші. Лихварі проклинали мене, називаючи мене злим або нібито я виконую роботу «Вельзевула та тисячі інших демонів». Священики, фарисеї та всі люди, які високо цінували храмові жертви, зійшлися разом, щоб з'ясувати причину шуму та замішання. Почувши те, що сказали лихварі, вони були настільки ображені моїми діями, що почали гучно засуджувати мене та нарікати на мене, щоб справити враження на священиків.

Кожен перевершує свого партнера. Викликаючи все голосніші протести, щоб показати свій жах тим, що я зробив. Ніколи ще такого в храмі не бачили, навіть ті, хто чув мене раніше, були засмучені моїм наміром і запитували себе: що ж я за людина? Вони згрупувалися, стоячи, спостерігали за подіями. Коли до них підійшли священики та фарисеї, які переконували їх, що я намагаюся знищити все, у що вони вірять,

проповідуючи фальшивого бога, абсолютно відмінного від того, що вони чули в синагогах. Священики передали людям свій власний нестримний гнів і переконали їх, що мій гріх забруднить і їх, якщо вони наполягатимуть на тому, щоб слухати мої безглуздя. Поступово люди переконалися, що я був злим впливом і що вони повинні знищити мене, перш ніж я зможу порушити спокій країни та обрушити гнів римського намісника на всю країну Палестину.

Мої учні, соромлячись того, що я зробив, тихо покинули місце події і сховалися серед алей на деякій відстані від храму. Коли пізніше вони повернулися туди, де я був, вони чітко показали, що були глибоко засмучені моїми діями. Їм було цікаво, чи я не з'їхав з глузду чи не збожеволів, пророкуючи свою смерть, а потім роблячи ті самі речі, які, ймовірно, її спричинили. Саме в той момент Юда, який ніколи посправжньому не відмовлявся від своїх єврейських переконань, почав сумніватися, що я — Месія. Зрештою, він навчав людей протягом трьох років, і римське правління не зменшувалося. Три роки, і люди не були ближчими до щастя, яке я їм обіцяв, і тепер здавалося, що я от-от стану порушником миру, скликаючи на їхні голови гнів Риму.

Він дізнався, що єврейський первосвященик хоче позбутися мене, і тому запропонував свої послуги, щоб ідентифікувати мою особу, коли потрібно. Коли настав час святкувати Пасху з моїми учнями, я планував разом повечеряти у великій кімнаті. Я знав, що це буде востаннє, коли я буду їсти їжу на Землі. Я не хочу глибоко повертатися до свідомості тієї ночі. Я відчував великий сум, покидаючи своїх учнів, які так добре мені служили. З моїм сумом повернулися всі мої страхи та конфлікти. Я пережив моменти глибокого емоційного жалю за собою. Я відчував, що ніхто не розуміє всього, що я намагався зробити для свого народу, і жертви, на які я був готовий піти заради них. Іван яскраво розповідав історію останньої ночі ізраїльтян в Єгипті перед втечею в пустелю. Він розповів про вказівки Мойсея голові кожної сім'ї заколоти ягня без вади, приготувати його певним чином і пофарбувати кров'ю перемички в ізраїльських оселях, тому що тієї ж ночі прийдуть ангели, щоб убити первородних синів і худоби єгиптян. З великим ентузіазмом він згадав бунт єгиптян, які, прокинувшись, побачили первістків кожного дому, вкритих кров'ю. Нікого не врятували. Це була така жахлива історія, яку я відкинув як таку, що не мала цінності для людини, яка шукає найвищої духовної істини.

Я дивувався: наскільки мої учні справді зрозуміли, коли я говорив їм про їхнього Небесного Батька та Його любов до всього людства? Як вони могли бути в захваті від думки про те, що ангели вбили первістків єгиптян, коли їм було сказано з повною ясністю, що Бог, Отець, був Любов'ю? Але євреї завжди були стурбовані пролиттям крові, щоб спокутувати свої гріхи. Навіть Авраам, засновник ізраїльської нації, був переконаний, що він повинен відвести свого єдиного сина в пустелю, убити його і принести в жертву Богу. Поганська й огидна думка. Я думав про жертвопринесення тварин у храмі. Люблячи всіх живих істот, ця практика була для мене огидною, і тепер мене мало не забрати до смерті, тому що я наважився говорити слова Істини, і коли я подумав, як мало я досяг у передачі своїх знань, Я запитував себе: чому мені довірили таку місію? Я відчув миттєвий спазм образи й гніву, переплетений із моїм звичайним почуттям Любові, тож ці чоловіки з деяким цинізмом запитали себе: яку ефективну пам'ять я

міг залишити їм, щоб вони згадали всі мої вчення, коли мене вже не було. з ними??.

Якби ти міг так швидко забути всі мої вчення про любов Отця і насолоджуватися жахливою історією Великодня. Поки я ще був із ними в кімнаті, чи багато вони пам'ятають, коли я помер як злочинець на хресті, найганебнішою смертю? Тоді мені спало на думку, що якби кровопролиття їх так сильно зворушило, я б пролив їм кров Щоб запам'ятати себе цими іронічними роздумами, я взяв шматок хліба, розламав його, передав своїм учням і сказав їм з'їсти. Я порівняв ламання хліба з майбутнім ламанням мого тіла і попросив їх повторити ламання хліба та його роздачу, щоб згадати про жертву мого тіла, щоб донести їм Істину, правду про Бога та правду про життя. Правда про кохання.

Зрозумівши, що у мене якийсь дивний настрій, вони перестали їсти, прислухалися, взяли хліб і мовчки його з'їли. Тоді я взяв свою чашу з вином і передав її їм, сказавши, щоб кожен випив з неї, оскільки це символ моєї крові. Що воно незабаром виллється, тому що я наважився принести їм Істину існування.

Я помітив, що мій зірваний голос розчулив деяких із них. Тверезо кожен зробив ковток і передав склянку тому, хто стояв поруч, але вони нічого не сказали. Вони відчували, що він налаштований серйозно і більше не терпить суперечок. Тоді я сказав їм, що один із них таємно мене зрадить. Я розумів його мотиви і знав, що він був необхідною частиною майбутнього розвитку подій. Він просто виконував ту роль, яку спонукала його природа. Я знав, що він дуже страждатиме, і мені було співчуття до нього, але я тримав ці думки при собі, коли згадував, що один із них зрадить мене. Я сказав Юді, щоб він швидко пішов і зробив те, що він мав зробити. Учні ожили, дивуючись, чи справді це була їхня остання вечерея зі мною.

Було багато душевного переживання, питань, навіть взаємних звинувачень за те, що вони завели їх у таку пастку. Вони знову запитали себе: що б вони робили зі своїм життям після мого відходу? Вони знову запитали себе: яке становище вони мали б у громаді, якби мене розіп'яли? Вони були б об'єктом глузувань, говорили вони, сперечаючись. Ніхто більше ніколи не повірить тому, що вони сказали. Глибоко засмучений їхньою егоїстичною реакцією на моє становище, я запевнив їх, що їм не варто боятися за власну безпеку. Вони покинули б мене, і не було б жодного зв'язку між ними та моїм розп'яттям.

Я запропонував їм, щоб після моєї смерті вони розійшлися і повернулися до Галілеї. Педро був глибоко зворушений і різко відреагував, заперечуючи, що коли-небудь покине мене, але, звичайно, він це зробив. У цей момент моєї власної потреби я все ще відчував повну відсутність розуміння, навіть опір після всієї любові, яку я відчував до своїх ближніх, і всього, чого я прагнув для них. Єдине, що їх хвилювало, було те, що з ними станеться. Не було жодного доброго слова, жодної пропозиції допомоги, жодного болю через моє випробування. Скільки тривало людське серце! Думка. Скільки болісних століть мало пройти, перш ніж людство зможе вийти за рамки власного болю та страждань, щоб, можливо, відчувати проблиск любові та співчуття до інших нещасних людей, які опинилися в гіршому становищі, ніж вони самі! і тому, хоча я був глибоко розчарований і навіть поранений їхніми егоїстичними реакціями, я також розумів їх. Я намагався

надати своїм учням сміливості дивитися в майбутнє і запевняти їх, що завжди буду з ними, навіть коли це буде приховано від їхніх очей.

Робота, яку він взявся, буде сприятися з життя, яке є в подальшому житті. Я б не залишив їх самих. Вони б знали і відчували мою присутність, і це їх втішало б. Я сказав їм зберегти свої спогади про той час, який я був з ними. Я попередив їх, що буде багато тих, хто продовжуватиме знання, які вони отримали, але що будуть люди, які прагнутимуть додати голос традиції та розуму до моїх вчень. Мої слова були б настільки спотворені, що кінець більше не розкривав би оригінальну Істину, яку я приніс у світ. Коли я сказав їм, що це станеться, вони засмутилися навіть запанікували. Я відчув полегшення, побачивши, що мої навчання не були марними. Зрештою, вони не були абсолютно глухі. Вони просили розповісти їм більше, але я розвів руками і сказав: «Це все, що я міг сказати».

У цей момент я відчув, що сказав усе, що хотів сказати, поки був на Землі. Щоб моя промова з чоловіками була виконана. Єдине, чого я глибоко прагнув, це усамітнитися в тиші та знайти мир і полегшення від контакту з моїм Батьком. Ми вийшли з вечері та пішли до Оливної гори, але настрої моїх учнів був внутрішнім конфліктом, страхом і сумнівами. Більшість із них пішли до своїх сімей та друзів, які святкуватимуть власну Пасху. У саду був особливий валун у формі невеликої печери. Мені подобалося сховатися від вітру в ньому, тож я сидів і плакав, шукаючи шлях до піднесеної гармонії, якою я насолоджувався раніше. Я знав, що коли я налаштуюся на Любов Батька, мої страхи розвіються, і я знову опинюся в стані цілковитої довіри, сповненої миру.

Коли я відчув, як сила Любові увійшла в Мене і заволоділа Моєю людською свідомістю, а також силу витримати те, що на мене спіткало, вона заволоділа моїм серцем. Чи зміг би я залишитися в Любові і дарувати Любов іншим до кінця?... так воно і було. Я навіть не буду намагатися увійти в стан суду і розп'яття. Це неважливо. Коли я нарешті помер на хресті і мій дух відійшов від мого змученого тіла, я був піднесений у сяюче, невимовне Світло. Я був огорнутий теплом і затишком Любові, яких я ніколи раніше не відчував. Він відчував охоплючу похвалу, потужну впевненість у добре виконаній роботі, екстаз від Універсальної Сили, щоб продовжувати роботу, а також радість і захоплення, які набагато вище всього, що може пізнати земний стан. Я вступив у дивовижно прекрасний новий спосіб життя, але я все ще опускався у свідомості, щоб підтримувати зв'язок із людьми, яких я залишив позаду. Я міг би показати себе тим, хто був достатньо чутливим, щоб побачити мене, але історія про Томаса, який нібито встромив свої пальці в мої рани, нісенітниця.

Мої учні не знали, що я таємно домовився з Йосифом з Ариматеї, що після моєї смерті він віднесе моє тіло до своєї власної гробниці, де він помазає його згідно звичаєм. Перед заходом сонця, потім, коли настала ніч і всі в Єрусалимі святкували Шабат, за допомогою двох довірених слуг верхи на конях він ніс моє тіло таємно вночі, а вдень потайними стежками, до схилу пагорба на околиці Назарету в Галілеї, там і завдяки допомозі моєї сім'ї, якщо він виконає мої вказівки, він знайде маленьку приховану печеру, яка дала мені притулок від штормів і людей, коли я був нещасним і непокірним юнаком і був незадоволений світом.

Хосе пообіцяв мені, що знайде печеру за мапою, яку я йому дав, і покине її після ще одного бальзамування. Я б перебудував маленький вхід, щоб

повністю закрити його від зловмисників. Там моє тіло відпочило, не відчуючи дискомфорту. «Було сказано, що моє тіло воскресло з мертвих». Який абсурд вигадали земні уми, ті, хто не знав, як задовільно пояснити мою смерть на Хресті, як злочинця! Навіщо мені земне тіло, щоб продовжувати існування в наступному вимірі? Як такий безглуздий міф може зберігатися навіть у 21 столітті?

Це дає міру нерозуміння християн, що вони сліпо прийняли таку догму до сьогодні.

Подумайте про це уважно. Після того, як я був визволений із земного тіла і після мого досвіду екстазу та славетного захвату від переходу у піднесений вимір універсальної свідомості, чому я хотів би повернутися до земного виміру, щоб знову увійти у своє тіло? Яку б це було користь для вашого чи для Мого світу, коли фізичну субстанцію мого тіла можна було б одухотворити, коли вона була б ідеально гармонійована з люблячою свідомістю Батька, коли б я ще жив на Землі? Чи не було б це перешкодою і перешкодою для моїх подальших подорожей у вищі духовні сфери?

Видимі речі є не що інше, як прояв специфічних вібраційних частот у свідомості, які створюють «мерехтіння» (мерехтіння) цяток або частинок, що створює вигляд твердої матерії. Кожна видима субстанція має власну частоту коливань. Це лише зміна частки вібрацій. Це викликає зміну в аспекті матерії, змінюючи енергію свідомості, зовнішній вигляд матерії також змінюється, тому я міг сфокусуватися та знизити частоти моєї свідомості до такої точки, що моя форма стала видимою для людини око. Я міг повернутися до своїх учнів, щоб вони побачили мене, і я так і зробив. Я любив їх більше, ніж будь-коли, і був зобов'язаний їм стільки розради та підтримки, скільки міг надати їм після своєї смерті. Мало того, необхідно було спрямувати мою власну силу в їхній розум, щоб дати їм поштовх і сміливість продовжувати розпочату мною роботу. Однак я хочу, щоб ви знали, що індивідуалізована свідомість, яка піднялася у вібраційних частотах до самих порталів універсального творчого виміру, стає індивідуалізованим світлом. Індивідуалізована свідомість, якій не потрібне жодне тіло, щоб виражати та насолоджуватися всім, що Славна Свідомість може винайти у вищих Духовних сферах. Це вищий, екстатичний стан буття, в якому немає потреб, бажань чи імпульсів, які відчувають ті, хто не повністю піднявся за межі его. Живучи на Землі, ваш розум залишається прив'язаним до певних параметрів вібраційних частот. Замкнений у тілі, яке має власні потреби.

Якби ваша свідомість справді була піднята за ці параметри, ваше земне я зникло б. Коли я опинився в пастці тіла, я також був значною мірою обмежений цими параметрами вібраційних частот і свідомості, більше того, одна лише уява не може вийти за межі вашого попереднього досвіду, і тому ви обмежені своїм минулим, яке ви проектуєте у своє майбутнє, однак Потроху вас будуть вести розуми, які є достатньо чутливими, щоб увійти у вищі духовні виміри, і які можуть вийти за межі вашої теперішньої свідомості. Вони запишуть для вас ті чудові враження та ті стани буття за межами вашого власного, до яких ви самі можете прагнути. Таким чином ви просунетеся до рівнів або сходинок духовного розвитку. Кожен крок дає вам більше бачення того, чого можна досягти, і з цього бачення формулюється нова мета. Маючи цю мету завжди перед собою, ви працюєте, щоб очистити себе від забруднюючого впливу імпульсів

приєднання, відмови від земного існування. Крок за кроком ви долаєте его. Коли ви виходите за межі его і воно вмирає у вашій свідомості, ви вже цілком живі в люблячій свідомості Батька, і ви знаходите реальність Царства Небесного у своєму житті, у собі та у своєму оточенні. Щоб дати вам змогу досягти цих висот любові, радості, гармонії та додаткових можливостей, я жив, працював і помер у Палестині, а тепер прийшов до вас із цими листами. Нехай моя праця не буде марною цього Другого разу. Читаючи ці сторінки, шукайте, медитуйте, і зараз, щоб отримати натхнення, ви відчуєте відповідь Отця, і якщо будете уважно слухати щодня, ви почуєте голос Отця. Цей голос завжди з тобою. Усуньте бар'єри, створені власним бажанням. Відкрийте себе, щоб отримати силу, силу, натхнення та любов безпосередньо від люблячої свідомості Батька. Читайте і перечитуйте ці листи, щоб вони нарешті засвоїлися у вашій свідомості. Роблячи це, ви будете подорожувати до Світла та випромінювати Світло іншим. Таке світло не є світлом, як світло електрики, але має ту саму природу, що й Вселенська Свідомість, яку я описав вам у своєму листі номер один. Тому, коли ви випромінюєте Світло, випромінювання безумовної Любові сприятиме духовному зростанню та розвитку кожної іншої живої істоти. Ви будете прагнути годувати і годувати. Ви працюватимете над захистом, зціленням і освітою. Ви захочете допомогти у встановленні любовного закону та порядку, в якому всі зможуть жити в гармонії, успіху та процвітанні. Ви будете в Царстві Небесному. Водночас не сподівайтесь! Коли будуть зроблені кроки, щоб представити ці листи зовнішньому світу, будуть точно такі ж взаємні звинувачення, те саме засудження, те саме слово від Сатани, яке було, коли він вперше навчав у Палестині. Моліться, щоб бути хоробрим. Ті, хто витерпить до кінця, піднімуться над безладдям і насильством і спочинуть у Мирі та радості Царства.

(КІНЕЦЬ. Продовження в листі 4)